

Mi piace piacere Opis upodobań

Barbara Klimek

Scenariusz lekcji

Poradnik metodyczny do języka włoskiego
dla II etapu edukacyjnego wprowadzanego jako I język obcy w klasach
IV–VIII SP oraz jako II język obcy w klasach VII–VIII SP

opracowany w ramach projektu:

„Tworzenie zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces wychowania przedszkolnego i kształcenia ogólnego w zakresie rozwoju umiejętności uniwersalnych dzieci i uczniów oraz kompetencji kluczowych niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2022

Redakcja merytoryczna: Beata Luc
Redakcja językowa i korekta: Eduexpert sp. z o.o.
Projekt graficzny i projekt okładki: Eduexpert sp. z o.o.
Redakcja techniczna i skład: Eduexpert sp. z o.o.

Weryfikacja i odbiór niniejszej publikacji: Ośrodek Rozwoju Edukacji w Warszawie

w ramach projektu: *Weryfikacja i odbiór zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces wychowania przedszkolnego i kształcenia ogólnego w zakresie rozwoju umiejętności uniwersalnych dzieci i uczniów oraz kompetencji kluczowych niezbędnych do poruszania się na rynku pracy*

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2022

Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl

Poziom edukacyjny:

II etap edukacyjny

Temat zajęć:

Mi piace piacere. Opis upodobań

Klasa, czas trwania zajęć:

V, 45 minut

Cele ogólne:

- doskonalenie umiejętności mówienia;
- opowiadanie o upodobaniach i gustach;
- analizowanie struktur gramatycznych, wyciąganie wniosków;
- uświadamianie preferencji dotyczących stylu uczenia się.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- zna wyrazy, wyrażenia związane z lubianymi lub nielubianymi rzeczami i czynnościami;
- dokonuje wyboru lubianych i nielubianych rzeczy i czynności;
- zna formy czasownika *piacere*: *(non) mi piace*, *(non) mi piacciono*, *(non) ci piace*, *(non) ci piacciono*;
- poprawnie stosuje formy czasownika *piacere* w wypowiedziach ustnych, w zdaniach twierdzących i przeczących;
- stosuje wzmocnienia: *a me no*, *anche a me*;
- zadaje pytania, udziela odpowiedzi;
- buduje minidialogi;
- tworzy rodzinę wyrazów;
- współtworzy materiał dydaktyczny, służący pracy klasowej (pary wyrazów);
- pracuje ze słownikiem włosko-polskim, polsko-włoskim.

Kształtowane kompetencje kluczowe:

- uczeń na lekcji rozwija kompetencje kluczowe w zakresie rozumienia i tworzenia informacji – poszerza wiedzę i umiejętności językowe.

Metody i techniki pracy:

- metoda komunikacyjna;
- metoda indukcyjna, metoda audiolingwalna (dialogi sterowane);
- metody aktywizujące (burza mózgów).

Formy pracy:

- praca w parach;
- praca w grupie;
- plenum.

Pomoce i środki dydaktyczne:

- tablica;
- duże czyste kartki (plansze minimum A3);
- małe karteczki do zapisania par wyrazów;
- kolorowe flamastry.

Przebieg zajęć

Część wstępna

Nauczyciel prosi uczniów o zastanowienie się nad swoim hobby, ulubionymi czynnościami wykonywanymi codziennie. Następnie dzieli uczniów na zespoły, każda grupa, pracując techniką burzy mózgów, zapisuje na dużej planszy znane im wyrazy i wyrażenia. Akceptujemy zarówno wyraz *cavallo*, jak i wyrażenie *andare a cavallo*. Dzieląc klasę na grupy, warto zwrócić uwagę na uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (SPE). Powinniśmy zadbać, aby osoby słabowidzące i słabosłyszące znalazły się jak najbliżej planszy, którą uzupełnią. Ci ze szczególnymi trudnościami w uczeniu się, takimi jak dysleksja, dysgrafia nie muszą pełnić roli ucznia zapisującego pomysły. Dobrze uczniów ze SPE przydzielić do grupy, która wykazuje się empatią, rozumie potrzeby uczniów ze specjalnymi potrzebami i pozostawia im przestrzeń do wypowiedzi ustnych i pisemnych. Osoba z dysgrafią może podać pomysły, które będą zapisane przez jego kolegów, uczeń z dysleksją, który gorzej reaguje na wypowiedzi ustne na forum klasy, może podpowiadać rozwiązania, które zostaną zaprezentowane przez kolegów. Nauczyciel upewnia się, czy wyrazy są zapisane poprawnie i czy ich znaczenie jest znane wszystkim członkom grupy (również uczniom ze SPE). Plansze zostają na ławkach.

Część właściwa

Wybieramy i zapisuje na tablicy kilka haseł tak, by móc zaprezentować uczniom różnicę w strukturach: *mi piace/mi piacciono*, np.

- *Mi piace la pizza.*
- *Mi piace leggere libri.*
- *Mi piacciono gli spaghetti.*

Uczniowie metodą indukcyjną na podstawie analizy przedstawionych zdań, formułują zasadę gramatyczną: *mi piace* + rzeczownik w l. poj. lub czasownik/*mi piacciono* + rzeczownik w l. mn.

Prowadzący proponuje inne rzeczowniki i wyrażenia: *le moto, i computer, leggere, andare a cavallo, le macchine sportive, ascoltare canzoni italiane*, uczniowie budują poprawne formy.

Możemy teraz wprowadzić formę przeczącą: *non mi piace/non mi piacciono*.

Uczniowie dopisują do plansz, na których zapisywali, co lubią robić, innym kolorem flamastra to, czego nie lubią lub nie lubią robić. Nauczyciel wrywkowo pyta uczniów, co lubią, czego nie lubią, uczniowie korzystają ze słownictwa zgromadzonego na planszach.

Nauczyciel wprowadza i zapisuje na tablicy dodatkowo odmianę czasownika dla 1 osoby l. mn: *ci piace/ci piacciono*. Grupy zawieszają swoje plansze w klasie (na tablicy, na tablicach

korkowych czy za pomocą masy mocującej w zależności od wyposażenia klasy). Na forum przedstawiają, co lubią robić, czego nie lubią – z użyciem prawidłowych form gramatycznych.

Ponownie dzielimy uczniów na grupy, zwracając uwagę na to, by uczniowie pracowali w innych zespołach zadaniowych niż przy poprzednim ćwiczeniu. Podziaku na grupy można dokonać rozdzielając kolorowe karteczki, kolorowe ołówki, cukierki o kilku smakach. Zadaniem uczniów jest wypisanie, co lubią w nauce języka włoskiego, a co sprawia im mniej przyjemności. Uczniowie pracują ze słownikami, nauczyciel wspiera pracę uczniów. Pojawia się wyrażenia takie jak: *ascoltare canzoni, lavorare in gruppo, i compiti per casa* itp. Grupy po uzgodnieniu wspólnego stanowiska prezentują zadanie, stosując zwroty: *(non) ci piace/(non) ci piacciono*. Informacje wypisane przez uczniów są cenną ewaluacją stosowanych przez nauczyciela metod i technik pracy, a dla uczniów informacją o preferowanych stylach uczenia się, co rozwinie u uczniów kompetencję uczenia się.

Uczeń świadomy przebiegu procesu uczenia się to również uczeń osiągający sukcesy, a każdy sukces jest istotnym elementem w budowaniu motywacji wewnętrznej. Na kolejnym etapie lekcji nauczyciel dzieli uczniów na pary, każda dwójka otrzymuje karteczkę z hasłem (np. *estate*), zadaniem uczniów jest dopisanie rzeczownika lub zwrotu z tej samej rodziny wyrazów: np. *estate/inverno*, ale to uczniowie sami decydują o wyborze znanego lub lubianego wyrażenia, rzeczownika, zamiast zimy mogą wybrać inną porę roku, nauczyciel zwraca uwagę, by poruszać się w rodzinach wyrazów. Nauczyciel dobiera wyrazy, które są uczniom już znane z wcześniejszych lat nauki bądź lekcji. Uczniowie zmuszeni są do aktywnego poszukiwania wyrazów, przypomnienia sobie wiadomości, wykazują się również pomysłowością, pomocna będzie również wiedza zdobyta na lekcjach języka polskiego. Powstają pary: *estate/inverno; abitare in campagna/abitare in città; giocare a tennis/giocare a calcio*. Nauczyciel sugeruje niektórym parom utworzenie rzeczowników w liczbie mnogiej. Do wyszukania trudniejszych par można zachęcić uczniów o szczególnych zdolnościach, którzy wykazują się szerokim zasobem słownictwa i uzdolnieniami językowymi. Monitorujemy pracę uczniów, podchodzimy do nich, sprawdzamy poprawność zapisu.

Prowadzący podaje dodatkowe możliwe do zastosowania zwroty wzmacniające: *anche a me/a me no*.

Uczniowie przeprowadzają w parach krótkie dialogi.

– *Mi piace estate e a te, cosa ti piace?*

– *Anche a me piace estate.*

lub

– *Non mi piace estate, mi piace inverno.*

Dzięki pracy w parach, uczeń kształtuje kompetencje osobiste i społeczne, nabywa umiejętności współpracy, wzajemnego szacunku. Wiedząc, że zapisane karteczki będą służyły pracy zespołowej, powinien zadbać o czytelność pisma i estetykę.

Poprzez obserwację technik pracy na lekcji, uczeń odkrywa, że dzięki powtarzaniu słownictwa, form gramatycznych i zastosowaniu ich w zdaniu, szybciej zapamiętuje materiał i poprawia płynność wypowiedzi, poprawia kompetencje uczenia się.

Część podsumowująca

Uczniowie wymieniają się karteczkami. Prowadzą krótkie dialogi z wykorzystaniem innych par wyrazów czy zwrotów. Praktykowanie krótkich, sterowanych dialogów, zwłaszcza na początkowych etapach nauki, jest bardzo pożądane i daje dobre rezultaty pracy. Uczniowie nabierają pewności siebie, szybciej nabywają sprawność komunikowania się w języku włoskim. Żeby uniknąć chaosu, dobrze jest wprowadzić pewne klasowe zwyczaje, np. uczniowie wymieniając się karteczkami, zawsze przekazują je innej parze, zgodnie z ruchem wskazówek zegara. Uczniowie szybko przyswajają techniki pracy, a nauczyciel zyskuje na czasie.

Ewaluacja

Na zakończenie lekcji nauczyciel pisze na tablicy zdania:

- Dzisiejsza lekcja bardzo mi się podobała.
- Dzisiejsza lekcja mi się nie podobała.

Uczniowie po zajęciach stawiają pionowe kreski przy wybranym zdaniu. Jeżeli uczniowie negatywnie ocenili lekcję, warto ich poprosić o uzasadnienie.

Będzie to dla nauczyciela cenna informacja zwrotna – negatywne oceny lekcji wynikają ze złego samopoczucia ucznia, a może braki w materiale powodują u niego dyskomfort w pracy na lekcji. Poprzez ewaluację uczniowie nabywają umiejętności uniwersalne: analityczne i interpersonalne, uczą się nie tylko oceny pracy nauczyciela, ale również swojej własnej oraz odpowiedzialności za wyrażane opinie.

Komentarz metodyczny

- Uczeń uczy się spontanicznej wypowiedzi ustnej, reagowania na pytania, wyrażania własnej opinii, dokonywania wyboru.
- Zaproponowany scenariusz aktywizuje wszystkich uczniów w klasie, na każdym etapie uczniowie zaangażowani są w zadania o charakterze produkcyjnym, warto nagrodzić uczniów ocenami za aktywność lub plusami.

Dostosowanie do uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (SPE)

- Nauczyciel powinien stosować jak najczęściej pochwały, zachęcać do pracy i wspierać budowanie pozytywnych relacji koleżeńskich, co ułatwi wszystkim uczniom, a zwłaszcza uczniom ze SPE integrację z zespołem klasowym.

Nauczanie zdalne

- Prezentacja materiału może odbyć się na tablicy zintegrowanej z każdą platformą do nauki zdalnej (Microsoft Office 365, Zoom itp.).
- Do zbierania informacji na temat upodobań można wykorzystać służące temu aplikacje, np. Mentimeter. Platformy umożliwiają również przeprowadzenie dialogów. Na platformie Teams nauczyciel może wykorzystać do pracy osobne pokoje, to doskonały sposób na praktykowanie wypowiedzi ustnej w parach i grupach, po utworzeniu pokoi nauczyciel może łączyć się z nimi, słuchając i korygując wypowiedzi uczniów.

Barbara Klimek – nauczyciel języka włoskiego i języka francuskiego w I Liceum Ogólnokształcącym w Wodzisławiu Śląskim. W latach 2005–2015 wykładowca oraz kierownik praktyk pedagogicznych w Jastrzębiu Zdroju. Od 2007 doradca metodyczny wydawnictwa Hachette FLE. Egzaminator DELF oraz egzaminu maturalnego przy OKE w Jaworznie. Trener szkoleń i warsztatów z zakresu metodyki nauczania języków obcych. Współautor scenariuszy zajęć opracowanych w ramach projektów Instytutu Francuskiego w Warszawie: *Construire un projet professionnel francophone*, *Nali et Paco – audycje dla dzieci*. Współautor *Dużego słownika polsko-francuskiego francusko-polskiego* wyd. Langenscheidt.